

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה:	שם פרטי:

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי:		בלועזית
שם פרטי איתו נולדתי:		בלועזית
עיר לידה:		בלועזית
שם פרטי ושם משפחה של האב:		שם פרטי ושם נעורים של האם:
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה:		בלועזית
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ)		חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:		תאריך השחרור:
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מת'		שנת עליה:
		במידה ועלית באניה, ציין את שמה

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים):

נא לכתוב בגוף ראשון

החיים לא היו טובים, הייתי בבי"ס היו לי 4 אחיות ו-2 אחים. את אבא שלי לא הכרתי כי הייתי בת שנה כשהוא נפטר. לאמא שלי היה מאוד קשה לגדל אותנו ובגיל 50 היא חלתה בסרטן השד וסבלה מאוד, וכשהייתי בת 9 היא נפטרה. נאלצתי לגור עם אחותי הגדולה והמשכתי ללמוד בבית הספר עד שהתחילה המלחמה. רציתי להירשם לאוניברסיטה, הייתה לי אפשרות כלכלית בגלל שאבי היה סוחר מצליח, והייתה לי אפשרות כלכלית ללימודים.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

מיד עם כיבוש הגרמנים נאסרו הלימודים לילדים היהודים בבית הספר, אילצו אותי לעבוד עבודות כפייה קשה, לעיתים קרובות הוכיתי קשות. החל מנובמבר 1939, ענדתי על פי פקודת הגרמנים סרט לבן עם מגן דוד כחול על זרועי ובלי סימן היכר זה לא אישרו לצאת לרחובות. כאשר מינו יודנרט בפיקוחו של המהנדס צ'רניאקוב הייתי תחת השגחתו. באוקטובר 1940 הוקם גטו וורשה, אני נשארתי בינתיים בדירתי כיוון שהרחוב היה שייך לאזור הגטו הקטן. הקימו גטו נוסף ושני הגטאות היו קשורים דרך גשר. אחרי זמן קצר הועברתי לגטו הגדול. גטו זה היה מבודד מהעולם החיצוני על ידי חומה גבוהה, שמור מצד אחד עם שומרים יהודים ובצד השני החיצוני שם היו גרמנים. עונש מוות הוטל על אדם שניסה לעזוב את הגטו. המשכתי לעבוד את סמל ההיכר היהודי ועבדתי בכפייה בבית חרושת לטריקו ברחוב לשנו. באחת האקציות הרבות בגטו וורשה נרצחו הורי וכל אחי ואחיותי, ונשארתי לבד עד למרד והתקוממות באפריל 1943. בזמן הזה הצלחתי לברוח מהגטו דרך תעלות תת קרקעיות ביחד עם אישה שהייתה שכנה למשפחה פולנית שהיא הכירה בשם ואלצ'ק. אצלם מצאנו מפלט. אדון וגברת ואלצ'ק החביאו את שתינו בחדר קטנטן עם חלון שפנה לקיר ולפני דלת הכניסה עמד ארון כהסוואה. אסור היה לנו לצאת ממקום הסתר זה, מזון הגישו לנו בלילות וגם את צרכינו הטבעיים נאלצנו לעשות בתוך קערה בחדר קטן. בכל התקופה הזו חייתי בפחד מוות נורא, לפעמים סובלת מרעב, עד חודש ינואר 1945 שהרוסים הצילו אותי.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ (השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

אחרי השחרור נשארתי עוד זמן קצר בוורשה ומשם נסעתי לביאלבא שם גרתי ברחוב וולינשצ'י. בפברואר 1947 התחתנתי בביאלבא עם סטניסלב דז'גנסקי ובינואר 1948 נולדה בתנו הראשונה. קבלנו דירה שהגרמנים ברחו משם ובעלי עבד במשרד. היה עוצר, הפולנים הציקו לנו ולכן בשנת 1950 עזבנו את פולין עם משפחתי ועלינו לישראל בארץ נולד לנו בני בשנת 1951. עזבתי את פולין כי הייתי אזרחית בורגנית ופחדתי מרציחות.

נא ספרי/ על חייך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

כשעלינו לארץ הגענו לבית עולים אילו היו דירות שהצבא הבריטי גר שם. הדירה הייתה מאוד קטנה כאשר היה יורד גם היינו שומעים את הדפיקות. עשו לנו בדיקה בריאותית. בעלי היה יוצא להביא עצים ועשה כיסא קטן מעץ לילדה. אחות של בעלי הייתה בארץ וניסתה לעזור לנו לצאת מבית העולים שם שהינו. רק כשיצאנו מבית העולים התחלנו ללמוד את השפה לאחר מכן עברנו לקריית ים קבלנו שם דירה קטנה והיינו הרבה נפשות. קיבלנו מזרונים מהסוכנות היהודית והתחלנו להסתדר. בעלי החל לעבוד בסולל בונה בהתחלה עסק שם בעבודה פיזית קשה, התחיל לדבר עברית ואז העבירו אותו לפקידות. לאחר מכן עברנו לדירה יותר גדולה יש לי 2 ילדים, נכדים ונינים וזו משפחתי החדשה לאחר מה שעברתי בשואה. בעלי נפטר לפני 8 שנים.

ראיון: מירית קרמר
קריית ים, אוגוסט 2009